

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 2T/52/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214010187
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Koblišková
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2214010187.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda, pred senátom zloženým z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kobliškovej a prísediacich Márie Kosárovej a Ladislava Matušku, v trestnej veci obžalovaného: N. R., U.. XX.XX.XXXX, pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 28.06.2019 v Dunajskej Strede, takto

rozhodol:

Obžalovaný N. R. U.. XX.XX.XXXX H. N. E., F. R. N. E.,

sa uznáva za vinného, že

v bode č. 1

- dňa 27. apríla 2013 v čase okolo 10.05 hod v Dunajskej Strede na ulici G. H. O. R. Č.. XXX/X, pristúpil k vchodovým dverám bytu č. XX, obývané F. G. a jeho družkou A..D., U.. XX.XX.XXXX a neoprávnene a bez právneho titulu vnikol do bytu a to tak, že po zazvonení sa cez poloopené vchodové dvere prihovril A..D., ktorá po ukončení rozhovoru dvere privrela, následne páchatel' bez použitia násillia, cez neuzamknuté vchodové dvere vošiel do bytu, kde ho A..D.. viackrát vyzvala na opustenie bytu, na čo však nereagoval, pričom v kuchyni stiahol dole svoje čierne športové nohavice a spodné prádlo a so svojim stoporeným pohlavným údom začal masturbovať a požadovať od A..D.. orálny styk, čo ona odmietla, následne k nej pristúpil, chytil ju za hlavu a násillím tlačil ho od seba, následne páchatel' išiel k vchodovým dverám, ktoré zamkol a schoval kľúč do vrečka svojich nohavíc, potom sa presunuli do obývačky, kde ju solil na posteľ, chcel si na ňu ľahnúť, avšak ona ho od seba odsotila, kedy mu z vrečka nohavíc vypadol kľúč, čo si A..D.. vzala z podlahy, išla k vchodovým dverám, avšak ju nepustil von, ostal stáť pri schodových dverách, kde opätovne vybral svoj pohlavný úd, začal masturbovať a požadoval orálny styk, kedy sa A..D.. podarilo z bytu vytlačiť, pričom k zraneniu A..D.. nedošlo,

v bode č. 2

- dňa 21. júla 2013 v čase okolo 14.20 hod. v Dunajskej Strede, na sídlisku A. T., pred predajňou Jednota Coop odcudzil 1 ks slnečné okuliare zn. Bentley, čiernej farby a to tým spôsobom, že ľavou rukou z hlavy B. H. zobral uvedené okuliare a z miesta ušiel, čím majiteľovi B. H. spôsobil škodu vo výške 69,- eur, podľa odborného vyjadrenia,

t e d a

v bode č. 1

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle násillím donútiť iného k orálnemu styku, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

- neoprávnene zotrval v obydlí iného,

v bode 2.

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný na sebe,

č í m s p á c h a l

v bode č. 1:

- zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona,

v bode č. 2:

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 200 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j/, § 37 písmeno h/, 38 odsek 2, § 41 odsek 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaradí do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Dunajská Streda podala dňa 07.03.2014 na tunajší súd obžalobu sp. zn. 2 Pv 363/13/2201-22 zo dňa 04.03.2014 na obžalovaného N. R. pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona.

Rozsudkom zo dňa 26.04.2017 súd prvého stupňa rozhodol o uznaní obžalovaného vinným s uložením úhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov. Uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/80/2017-301 zo dňa 26.04.2018 tento rozhodol tak, že napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Súd doplnil dokazovanie na nariadených hlavných pojednávaniach (17.12.2018, 19.12.2018 a 28.06.2019) najmä výsluchom obžalovaného N. R.Ó., poškodenej A.L. G., svedka F.Š. G. a oboznámením vyšetrovacieho spisu, resp. prečítaním znaleckých posudkov, pričom v súhrne s dokazovaním predchádzajúcim zrušeniu rozsudku zistil nasledovný skutkový stav:

Obžalovaný N. R. na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať. V prípadnom konaní uviedol (dňa 04.02.2014) ku skutku v bode I. obžaloby, že skutok nie je pravdou, toho inkrimovaného dňa išiel za frajerom poškodenej, ktorý však nebol doma. Poškodená mu otvorila dvere, on tam išiel so svojou družkou K., ktorá stála na schodišti pri výťahu. Poškodená ho zavolala do bytu s tým, že jej manžel F. nie je doma, že mu zavolá. On išiel dnu, poškodená hneď sa začala pred ním vyzliekať, stiahla dole svoje nohavice, avšak on jej povedal, že „nerob to“, potom zavola manželovi poškodenej F. z jej telefónu a oznámil mu, že mu môže predať vodoinštalčný materiál a na to vyšiel z bytu poškodenej. On sa poškodenej ani nedotkol, nechcel ju nútiť k orálnemu styku. Poškodenú poznal z minulosti, ona mu vyvolávala, že „pod' ku mne“, narážala na sex s tým, že jej manžel je opitý a podobné veci. Poškodenú pred skutkom stretol dvakrát vo vchode, nepoznal bližšie ju, ani jej muža. Pôsobila naňho ako 20 až 23-ročná, keďže mala muža, nemyslel si, že je maloletá. Nestretávali sa spolu, neboli spolu v kontakte.

K bodu II. obžaloby uviedol, že v predmetný deň na sídlisku A. T.Á. H. N. E. sa stretol s poškodeným B. H., ktorého pozná z videnia. Poškodený ho oslovil, či si nechce kúpiť slnečné okuliare, ktoré predáva za 10,- eur. Mal pri sebe len 3,- eurá, ktoré peniaze odovzdal poškodenému, ktorý s tým súhlasil a dal mu do ruky okuliare. Nevedel vysvetliť, preto poškodený H. a svedok Š. tvrdia, že on mal odcudziť okuliare poškodenému.

Poškodená A. G. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní ku skutku I. uviedla, že dňa 27.04.2013 v čase okolo 10,05 hod., keď bola sama v byte zazvonil pri dverách obžalovaný, ktorý hľadal jej manžela F., ktorý vtedy nebol doma. Obžalovaný jej povedal, aby zavolala svojmu manželovi, lebo mu chcel predať vodoinštalčný materiál. Dvere mala otvorené asi na 30 cm. Ako spolu komunikovali, išla do kuchyne zatelefonovať F., následne uvidela obžalovaného v byte a vyzvala ho, aby byť opustil. Obžalovaný si stiahol svoje čierne športové šuštiakové nohavice, aj spodné prádlo, začal jej ukazovať svoj stoporený pohlavný orgán a povedal jej „vezmi si môjho vtáka do úst, pod ma trošku pofajčiť, aj tebe, aj mne bude dobre“, potom pristúpil k nej, chytil ju zozadu za hlavu a tlačil ju smerom dole. Ona sa bránila rukami a odtláčila ho, teda sa jej podarilo vyslobodiť z rúk obžalovaného a takto nedošlo ku kontaktu s jeho pohlavným orgánom. Po incidente všetko povedala svojmu manželovi, hneď podala na neho aj trestné oznámenie. Ona nikdy nevolávala obžalovanému. Celý incident mohol trvať 5-10 minút. Plakala, aj kričala o pomoc. Odvtedy sa s obžalovaným nestretla. Svedkyňa I. vôbec nevidela. Pred skutkom obžalovaného nepoznala, ani nikdy nestretla. Nikdy sa s ním ani nerozprávala, obžalovaný u nich doma nikdy nebol, bývali tam vtedy asi polroka. V čase skutku merala 158 cm a vážila 90-100 kg.

Otec poškodenej M. D. sa ku skutku v bode I. obžaloby nevedel vyjadriť, počul, že jeho dcéra - poškodená mala incident s obžalovaným.

Svedok F. G. - manžel poškodenej na hlavnom pojednávaní prakticky potvrdil výpoveď poškodenej - svojej manželky. V kritický deň videl obžalovaného, ako ide oproti nemu, keď išiel nakupovať a po pol hodine mu volala manželka, že ju obžalovaný napadol, že ju chcel znásilniť. Obžalovanému v daný deň nepovedal, že môže ísť do jeho bytu. Nechcel od neho nič kúpiť. Túto jeho výpoveď potvrdil na hlavnom pojednávaní aj sám obžalovaný. Keď mu manželka volala prvýkrát, tak veľmi plakala do telefónu, povedala, že ju obžalovaný napadol. Keď mu volala druhýkrát, žiadala ho, aby sa už vrátil domov, že obžalovaný mal stiahnuté nohavice a stiahol ju aj na posteľ. Potvrdil, že do času incidentu sa obžalovaný s poškodenou nemal možnosť stretnúť ani v byte, ani nikde v kaviarni, či kine. Jeho manželka mala v čase začiatku ich vzťahu 16 rokov.

Svedkyňa G. F. na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa na vec nepamätá, trvá však na svojej výpovedi z prípravného konania. Obžalovaného pozná ako kamaráta svojho druha A. M.. Chodieval k nim pravidelne, asi pred mesiacom bol u nich so svojou družkou. Stal sa prípad, že keď jej druh A. M. nebol doma, obžalovaný jej povedal, že „pod ku mne, viem, že to chceš, že sa to A. nedozvie“. Ona ho kategoricky odmietla. V kritický deň, keď sa mal stať skutok, zaspali s dcérou o pol deviatej a zobudili sa o 11 hodine na to, že im zvonili dvaja policajti a vypytovali sa, či pozná obžalovaného. Povedali, že vyšetrojú prípad znásilnenia. Potom asi o 15,00 prišla svedkyňa K. I. a pýtala sa jej, či nejde k nim. Povedal, že nie a svedkyňa išla za poškodenou, že prečo tvrdí na obžalovaného, že ju chcel znásilniť. O 17,52 hodine dostala od K. I. telefonát, že aby bola taká láskavá a išla svedčiť v prospech obžalovaného, že videla, že u poškodenej boli dvaja (obžalovaný a svedkyňa I.), ona na to zložila telefón. Uviedla, že je pravdou, že doobeda u nej nebola svedkyňa I. a ani obžalovaný. Ona nepočula kričať poškodenú, lebo spala.

Svedkyňa K. I.Ü. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v čase skutku bol obžalovaný jej druhom. V daný deň išli o 9,00 s obžalovaným navštíviť svedkyňu G. F., kedy bola doma len G. a deti. Mala vedomosť o tom, že nad G. býval vodoinštalatér G., ktorý býval s poškodenou a táto viackrát volala obžalovanému. Zaklopali u G., kedy im táto povedala, že jej druh A. nie je doma, preto nešli dnu. Obžalovaný potom išiel hore na 8. poschodie a ona stála o poschodie nižšie pri výťahu. Videla, že obžalovaný išiel ku dverám poškodenej, zaklopal a dvere otvorila poškodená. Obžalovaný sa jej spýtal, či je F. doma, potom obžalovaného chytila za ruky a ťahala ho dnu do bytu. Obžalovaný jednou nohou išiel dnu, ale druhú nohu nechal vo dverách, ešte počula, keď jej obžalovaný povedal „čo robíš, čo si normálna?“. Obžalovaný bol vo vnútri asi 5 minút. Svedkyňa nevysvetlila, prečo tvrdil obžalovaný, že G. nebola doma, hoci táto bola doma, len jej druh A. nebol doma. Dvere otvorila dcéra svedkyne F., lebo G. F. vtedy spala. Poškodená sa hádala s obžalovaným len na chodbe, do jej bytu obžalovaný ani nešiel. Ona vtedy

išla s obžalovaným len preto, lebo bola zvedavá, či obžalovaný povie poškodenej, že už ukončia svoj pomer. Ďalej uviedla, že obžalovaný išiel do bytu poškodenej, ona pritom stála pri výťahu, avšak už sa nepamätala, či obžalovaný išiel hore alebo dole k poškodenej. Ona neovplyvňovala svedkyňu F., aby vypovedal v prospech obžalovaného, resp. aspoň sa na to už nepamätá. Pripustila, že obžalovaný bol vo vnútri bytu poškodenej 2-3 minúty, avšak dvere boli pootvorené. Bola z toho celého už pomätená, ako uviedla. Keď jej niečo iné tvrdil obžalovaný, tak nehovoril pravdu. Svedkyňa F. v daný deň bola doma. Na záver uviedla, že trvá na svojej výpovedi z prípravného konania, lebo už je z toho pomätená.

Poškodený B. H. vypovedal ku skutku II. v prípravnom konaní a uviedol, že dňa 21.07.2013 poobede sa nachádzal s kamarátom Q. Š. v N. E. na sídlisku A. T., pred obchodným domom Coop Jednota na parkovisku a na hlave mal okuliare zn. Bentley, čiernej farby. Pristúpil k nemu obžalovaný, opýtal sa ho, aké má okuliare a z ničoho nič mu okuliare zrazu zobral. Následne sa otočil a odišiel z miesta činu. Poškodený ho prenasledoval, ale obžalovaný mu okuliare nevrátil. Zavolať potom políciu a podal trestné oznámenie na obžalovaného.

Svedok Q. Š. vypovedal na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode II. obžaloby, ktorý sa stal dňa 21.07.2013 okolo 14,20 hod. Obžalovaný vtedy povedal poškodenému B. H., aby mu ukázal okuliare, ktoré mal na hlave. Následne obžalovaný pristúpil k poškodenému a z hlavy mu zobral okuliare. Potom obžalovaný odišiel z miesta činu. Následne ho poškodený prenasledoval, žiadal, aby mu vrátil okuliare, avšak obžalovaný mu ich nevrátil.

Svedok K. R. sa ku skutkom obžalovaného nevedel vyjadriť.

Zo znaleckého posudku znalkyne D.. L. T. z odboru psychológia č. 21/2013 vyplýva záver, že poškodená A. G. je spôsobilá vierohodne vypovedať z hľadiska všeobecnej i špecifickej vierohodnosti, má k tomu intelektové, pamäťové i osobnostné predpoklady. Intelektové schopnosti sú v pásme podpriemeru, výkon je poznačený afektívnymi faktormi, ktoré negatívne ovplyvňujú koncentráciu pozornosti. Afektívne faktory súvisia s aktuálnymi problémami vo veci onkologického ochorenia jej matky. Je schopná správne vnímať, pamätať si a reprodukovat' prežitú udalosť. Tendencia ku konfabulácii nebola zistená.

Zo znaleckého posudku znalcov G.. G. E. K. G.. Y. H. č. 54/2013 a č. 95/2013 vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel žiadnou duševnou poruchou, či chorobou, ani žiadnou látkovou závislosťou. Je a bol aj v čase spáchania zločinu duševne zdravý. Za svoj čin je a bol zodpovedný, vedel a mohol ovládať svoje konanie a správanie, bol schopný rozpoznať jeho spoločenskú nebezpečnosť. Je schopný chápať zmysle trestného konania, v plnom rozsahu a v plnej miere, chápe zmysel viny a trestu. Vedel rozoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, v podstatnej miere vedel ovládať svoje konanie, jeho rozoznávacíe schopnosti boli prítomné v podstatnej miere a rozsahu v čase spáchania trestnej činnosti. Nebol závislý na psychoaktívnych látkach, užíval psychoaktívne látky, závislý na nich však nebol. Nie je potrebné mu nariaďovať ochrannú psychiatrickú liečbu, z hľadiska psychiatrického na slobode nie je nebezpečný.

Vzhľadom na takto vykonané dokazovanie, resp. i na doplnené dokazovanie v intenciách zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Trnave mal súd preukázané, že obžalovaný sa dopustil v bode I. obžaloby konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a tohto sa dopustil v úmysle násilím iného donútiť k orálnemu styku, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo, resp. neoprávnene zotrval v obydlií iného a v bode II. obžaloby si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin na spáchal na veci, ktorú mal iný na sebe.

Zo skutku v bode I. obžaloby je obžalovaný usvedčovaný predovšetkým výpoveďami poškodenej A.L. G. a čiastočne aj výpoveďami svedkyne G. F. a F. G., ktorí v podstate zhodne popísali ako sa stal skutok. Uvedení svedkovia na svojich výpovediach zotrvali počas celého konania, tieto sú hodnoverné a konzistentné. Na druhej strane verziu obžalovaného, resp. výpoveď svedkyne I.U. súd považoval za tendenčné a účelové, s cieľom, aby sa obžalovaný vyhol trestnému postihu. Svedkyňa I. neustále menila svoje výpovede. Tvrdila, že sa išla v kritický deň presvedčiť, či obžalovaný povie poškodenej, že skončia svoj pomer. Je nelogické jej tvrdenie, že keď videla, že obžalovaný išiel do bytu poškodenej, ona ani nezakročila, ani nešla za vlastným druhom a nechala by ich osamote v byte poškodenej s tým, že ona vtedy mala klopať svojej priateľke G. F.. Aj sám obžalovaný potvrdil pri svojom výsluchu v prípravnom konaní, že G. F. v kritický deň nebola doma, nebolo to tak, ako tvrdila svedkyňa I., že kloпали jej na dvere,

ktoré potom otvorila 5-ročná dcéra F.. Nebolo vôbec preukázané, že na danom mieste v čase incidentu sa nachádzala aj svedkyňa I.U. spolu s obžalovaným. Vzhľadom na to, že ďalším dokazovaním bolo zistené, že obžalovaný nemal a nemohol mať vedomosť o veku poškodenej, s poškodenou sa pred skutkom nepoznal, nestretával sa s ňou, ani s ňou nebol v žiadnom kontakte, súd ustálil, že obžalovaný v čase skutku vzhľadom na všetky okolnosti nemohol poznať vek poškodenej, ktorej do času dovŕšenia plnoletosti v čase skutku chýbalo 5 mesiacov. Skutok v I. obžaloby tak bolo potrebné kvalifikovať podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s § 194 ods. 1 Trestného zákona.

Zo skutku v bode II. obžaloby je obžalovaný celkom jednoznačne usvedčovaný predovšetkým výpoveďou poškodeného B. H. a svedka Q. Š., ktorý rovnako ako poškodený potvrdil, že obžalovaný dňa 21.07.2013 ukradol poškodenému okuliare a nezaplatil mu za ne, resp. že mu ich zobral úplne bezdôvodne.

Súd oboznámil vyšetrovací spis sp. zn. ORP-288/OVK-DS-2013 v rozsahu a spôsobom, ako to vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 28.06.2019.

Správou o povesti je obžalovaný hodnotený len všeobecne.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky mal obžalovaný v čase rozhodnutia súdu evidované 4 záznamy - všetky však spáchané až po prejednávanej trestnej činnosti.

Z odpisu z Registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 2krát súdne trestaný, všetky trestné činy spáchané po prejednávanej trestnej činnosti.

(1) V trestnej veci Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. OT/79/2016 bol odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania (§ 360/2 T. z.) na podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so SD na 1 rok (do 03.06.2017).

(2) V trestnej veci Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 18T/116/2018 bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy (§ 207/3 T. z.) na podmienený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so SD na 2 roky (do 01.09.2020).

Podľa § 14 Trestného zákona pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu. Podľa ods. 2 pokus trestného činu je trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej na dokonaný trestný čin.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel
a/ chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom,
b/ vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvá, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona kto násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia donúti iného k orálnemu styku, análnemu styku alebo k iným sexuálnym praktikám alebo kto na taký čin zneužije jeho bezbrannosť, potrestá sa odňatím slobody na päť rokov až desať rokov.

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Podľa ods. 2 písm. c/ Trestného zákona rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe.

Súd vyhodnotením dôkazov vykonaných na hlavných pojednávaniach považoval vinu obžalovaného za žalované skutky za preukázanú v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné rozhodnutie.

Z hľadiska naplnenia znakov objektívnej stránky žalovaných skutkov - jednak zločinu sexuálneho násillia, prečinu porušovania domovej slobody a jednak prečinu krádeže súd uvádza, že skutky, pre ktoré

bola obžaloba podaná sa stali a naplňajú znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona. Súd mal za preukázané, že obžalovaný sa jednak dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle násillím donútiť iného k orálnemu styku, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo, neoprávnene zotrval v obydlí iného a tiež že si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný na sebe.

Súd mal tak vinu obžalovaného dostatočne preukázanú vykonaním dôkazov na hlavnom pojednávaní, resp. vychádzajúc i z dôkazov vykonaných v prípravnom konaní a prečítaných, či oboznámených na hlavnom pojednávaní.

Protiprávnym konaním popísaným vo výroku rozsudku, obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona (bod I. obžaloby), resp. prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona. Obžalovaný bol v čase spáchania skutku osobou s úplnou trestnoprávnou zodpovednosťou, konal úmyselne a chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, ktorým je v tomto prípade záujem štátu na práve kohokoľvek (muža aj ženy) slobodne sa rozhodovať o svojom pohlavnom živote, resp. domová sloboda zaručená Ústavou SR a vlastníctvo veci.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

Podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne súd na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu prihliadol súd najmä na spôsob spáchania trestného činu obžalovaným, na jeho následok, zavinenie, pohnútku príťažujúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Za prejednávanú trestnú činnosť uložil súd obžalovanému trest odňatia slobody podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný, t. j. podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona, resp. podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, keď bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j/, teda že páchatel viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a jedna príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/, teda že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Pri ukladaní trestu vzhľadom na rovnováhu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, resp. aplikáciu § 41 ods. 2 ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici takto ustanovenej trestnej sadzby v trvaní 5

rokov, ktorú výmeru súd považoval vzhľadom na osobu obžalovaného i s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu za zákonnú, primeranú a dôvodnú.

Pre výkon takéhoto trestu zaradil súd obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona), keďže v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom súdu, proti rozhodnutiu ktorého smeruje na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po jeho vyhlásení. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).